

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarum Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quomodo spiritus sanctus mitatur vel detur nobis. F

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Deus ergo charitas est. Ex prædictis clarescit, quod Spiritus S. charitas est, qua diligimus Deum & proximum, unde facilius est nobis ostendere quomodo Spiritus sanctus mittatur vel detur nobis.

Quomodo Spiritus sanctus mittatur vel detur nobis.

In fine c. 17.

TVNC n. mitti vel dari dicitur, cum ita nobis est, ut faciat nos diligere Deum & proximum: per quod manemus in Deo, & Deus in nobis. Unde Aug. hunc missionis modum insinuans in xv. li. de Trin. ait: Deus Spiritus S. qui procedit ex Deo, cum datus fuerit homini, accendit eum ad diligendum Deum & proximum, & ipse dilectio est. Non enim habet homo unde diligat Deum, nisi ex Deo. Ecce quomodo datur vel mittitur nobis Spiritus sanctus secundum quod dicitur datum, siue donum. Quod donum commendat Aug. explanans aperti⁹ quomodo detur, in eodem libr. Dilectio, inquit, Dei diffusa est in cordibus nostris, ut ait, Apostolus per Spiritum sanctum qui datur est nobis. Nullum est isto dono Dei excellentius. Solum est quod diuidit inter filios regni, & filios perditionis. Dantur & alia per Spiritum munera, sed sine charitate nihil prosunt: Nisi ergo tantum impartiatur cuiquam Spiritus S. ut eum Dei & proximi faciat amator, à sinistra non transfertur ad dexteram. Neque Spiritus S. proprie dicitur donum, nisi propter dilectionem; quam qui non habuerit, etsi loquatur omnibus linguis, & habuerit Prophetiam, & omnem scientiam & omnem fidem & distribuerit omnem substantiam suam, & tradiderit corpus suum ita ut ardeat, non ei prodest. Quantum ergo bonum est, sine quo ad æternam vitam neminem tanta bona perducunt. Ipsa vero dilectio vel charitas (nam vni⁹ rei nomen est utrumque;) perducit ad regnum. Dilectio ergo, quæ Deus est, & proprie ex Deo est, Spiritus S. est, per quem diffunditur in cordibus nostris Deus charitas, per quem

Cap. 18. lib. eiusdem. 15. de Trin. in principio.

Ibid. paulo inferius.

quem nos tota inhabitabit Trin. Quocirca rectissime Spiritus S. cum sit Deus, vocatur etiam donum Dei. Quod donum proprie quid nisi charitas intelligendum est, quæ perducit ad Deum, & sine qua quodlibet aliud Dei donum non perducit ad Deum. Ecce hic aperitur quod supra dictum erat, scilicet quod charitas sit Spiritus sanctus & donum excellentius: & quomodo hoc donum, id est, Spiritus sanctus detur nobis, scilicet cum ita impartitur alicui, id est, ita habet esse in aliquo, ut eum faciat Dei, & proximi amatorem. Quod cum facit, dari dicitur siue mitti alicui: & tunc ille dicitur proprie habere Sp. sanctum.

Vtrum concedendum sit, quod Spiritus sanctus augeatur in homine, vel magis vel minus habeatur vel detur.

G

HIC quæritur, si charitas spiritus sanctus est, cum ipsa augeatur & minuatur in homine, & magis & minus per diuersa tempora habeatur, vtrum concedendum sit, quod spiritus S. augeatur vel minuatur in homine, vel magis & minus habeatur? Si enim in homine augetur, & magis vel minus datur & habetur, mutabilis esse videtur. Deus autem omnino immutabilis est. Videtur ergo quod vel spiritus S. non sit charitas, vel charitas non augeatur vel minuatur in homine. Item charitas & non habenti datur ut habeat, & habenti ut plenius habeat. Si ergo spiritus S. charitas est, & non habenti datur ut habeat, & habenti ut plenius habeat. Sed quomodo datur non habenti, cum ipse ut Deus sit ubique, & in omnibus creaturis totus: & quomodo plenius datur vel habetur sine sui mutatione?

Responsio ad primam questionem.

H

HIS itaque respondemus, dicentes quod spiritus S. siue charitas penitus immutabilis est, nec in se augetur vel minuitur, nec in se recipit magis vel minus, sed in homine vel potius homini augetur &

G

mi-